

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **W. M.**

skazanego za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 września 2023 r.

zażalenia skazanego,

na postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu

z dnia 15 czerwca 2023 r., sygn. akt VI Ka 179/23

o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Elblągu, na podstawie art. 126 § 1 k.p.k., odmówił W. M. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 26 maja 2023 r., sygn. akt VI Ka 179/23, którym utrzymano w mocy skazujący tego oskarżonego wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Morągu z 2 marca 2023 r., sygn. akt VII K 224/22

Na to postanowienie zażalenie złożył W. M., który nie zgodził się z tym rozstrzygnięciem, podnosząc iż jest niewinny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku sądu odwoławczego, strona może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku (art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.). Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody, strona może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.). Ciężar wykazania przyczyn uzasadniających przekroczenie terminu zawitego obciąża stronę, która musi wskazać na taką istotną przeszkodę, której nie mogła usunąć i dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie. Do przeszkód niezależnych od strony w rozumieniu wspomnianego wyżej przepisu, należy natomiast tytułem przykładu zaliczyć sytuacje wywołane przez klęski żywiołowe lub inne zdarzenia o wyjątkowym charakterze (np. wypadek komunikacyjny, poważna choroba), które nie pozwalają nie tylko na samodzielne dokonanie czynności procesowej, ale także uniemożliwiają zlecenie jej wykonania komu innemu, np. przedstawicielowi procesowemu.

Za przeszkodę niezależną od strony nie uznaje się natomiast niezrozumienia lub błędnego zrozumienia pouczenia o obowiązujących terminach do dokonania określonych czynności procesowych, zwłaszcza jeśli z okoliczności sprawy jednoznacznie wynika, że skazany został pouczony o przysługujących mu w tym zakresie uprawnieniach w sposób właściwy.

Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy w Elblągu trafnie ustalił, że przywołane we wniosku przez skazanego argumenty o braku świadomości w zakresie obowiązującego go terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku nie stanowiły okoliczności, o jakich mowa w art. 126 § 1 k.p.k., co musiało skutkować odmową przywrócenia terminu zawitego do dokonania wskazanej czynności procesowej.

Skarżący w zażaleniu, kontestując tą decyzję, nie wskazał żadnych racjonalnych argumentów mogących skutecznie podważyć zaskarżone

rozstrzygnięcie. Bez znaczenia jest zwłaszcza podnoszona przez niego okoliczność, że do przekroczenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie doszło zaledwie o kilka dni (3 dni), co powinno skutkować przywróceniem mu tego terminu. Jak wskazano powyżej, termin do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wynosi 7 dni, co oznacza, że przekroczenie nawet o jeden dzień tego terminu, wywołuje ten sam skutek, czyli nieskuteczność czynności dokonanej po jego upływie. Nadto, ilość przekroczonych przez skazanego dni, nie decyduje o zasadności wniosku, złożonego w trybie art. 126 § 1 k.p.k.

Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia zażalenia, orzeczono jak w postanowieniu.

(EF)

[ł.n]